

“Un drum în viață: Bucșani - între București și Europa!
Servicii sociale pentru copii și tineri din mediul rural din județul Giurgiu”
Proiect finanțat prin granturile SEE 2009 – 2014, în cadrul Fondului ONG în România

DISCRIMINARE

DISCRIMINAREA

este o acțiune care presupune un tratament diferit, nedrept față de persoane din cauza apartenenței lor la un anumit grup social. Există mai multe forme de comportamente discriminatorii, dar toate au în comun faptul că implică o anumită formă de excludere sau de respingere.

E bine să știm că discriminarea este ilegală și este sancționată de lege!

Care sunt criteriile de discriminare?

Criteriile de discriminare reprezintă acele caracteristici specifice ale persoanelor pe baza cărora se realizează actul de discriminare. Legislația românească recunoaște următoarele criterii de discriminare:

Rasă
Naționalitate
Etnie
Categorie socială
Convingeri

Limbă
Religie
Sexul
Orientare sexuală
Vârstă

Handicap
Infectare HIV
Boală necontagioasă
Apartenența la o
categorie defavorizată

Discriminarea poate fi de mai multe feluri: directă, indirectă, multiplă, hărțuirea, victimizarea, dispoziția de a discrimina.

Discriminarea directă

Potrivit Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (CNCD), discriminarea directă are loc atunci când o persoană este tratată într-un mod mai puțin favorabil decât o altă persoană care a fost, este sau ar putea fi într-o situație comparabilă, iar diferența de tratament are la bază oricare criteriu de discriminare prevăzut de legislația în vigoare.

Acțiunile care intră în sfera discriminării directe includ concedierea cuiva din cauza unei caracteristici din cele menționate anterior; decizia de a nu angaja o persoană din cauza apartenenței sale la un grup social; refuzul de instruire sau promovare a unei persoane pe baza unui criteriu din cele menționate mai sus.

Exemple: Într-un anunț de angajare este menționat următorul lucru: „Nu angajăm femei”. Angajatorul află că una din angajate este însărcinată și o concediază.

Discriminarea indirectă Potrivit CNCD, discriminarea indirectă este o formă de discriminare care nu este evidentă la o primă vedere. Deși anumite practici, reguli sau politici sunt aparent corecte și neutre, ele pot ascunde tratamente diferite și nedrepte pentru persoane aparținând diferitelor categorii sociale și pot leza drepturile acestora. Discriminarea indirectă se întâmplă atunci când o prevedere, un criteriu, o practică aparent neutră dezavantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute de legislația în vigoare, cu excepția cazurilor în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a acelui scop sunt adecvate și necesare. De asemenea, discriminarea indirectă este orice comportament activ sau pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat, supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de altele care se află în situații egale.

Exemplu: În cadrul unui interviu de angajare sunt puse întrebări privind statutul marital și planurile legate de familie.

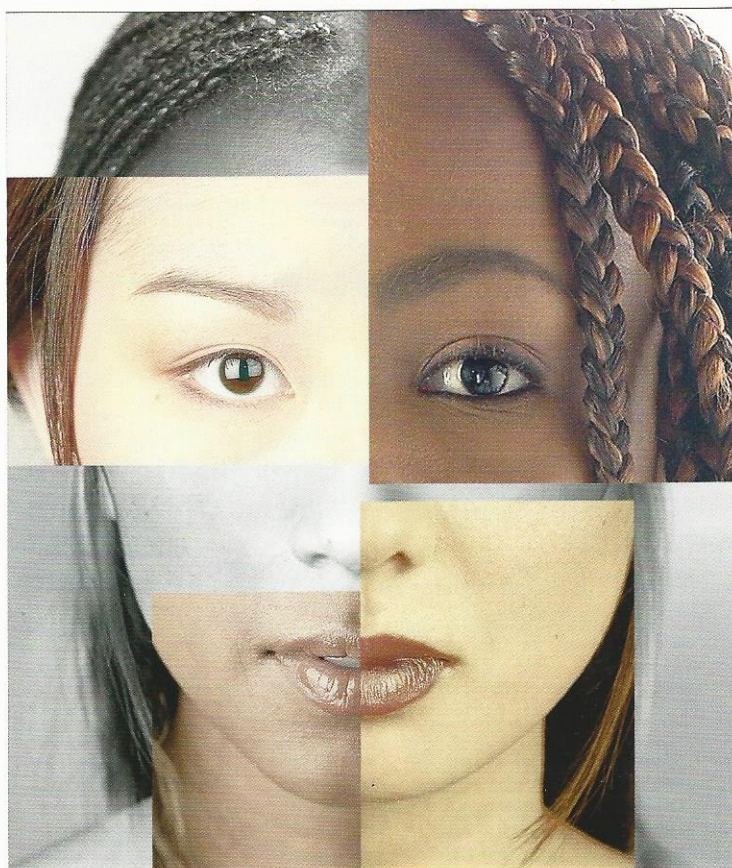
Discriminarea multiplă Apare atunci când o persoană sau un grup de persoane sunt tratate diferentiat, într-o situație egală, pe baza a două sau a mai multor criterii de discriminare, cumulativ. Oamenii au identități multiple și fac parte simultan din mai multe grupuri sociale. Apartenența simultană la mai multe grupuri poate crește vulnerabilitatea persoanelor respective în fața discriminării.

Exemplu: O persoană este discriminată nu doar din cauză că este, de exemplu, femeie, ci și pentru că este în vârstă. Sau un elev este discriminat nu doar pentru că este rom, ci și pe criteriu social, familia lui fiind săracă.

Hărțuirea Potrivit Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, hărțuirea reprezintă orice comportament care duce la crearea unui cadru intimidant, ostil, degradant ori ofensiv, pe criteriu de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, gen, orientare sexuală, apartenență la o categorie defavorizată, vârstă, handicap, statut de refugiat sau orice alt criteriu.

Exemple: Șeful/Șefa unei echipe face glume rasiste, misogine, homofobe, antisemite.

O persoană aflată în poziție superioară de putere face remarci ofensatoare sau oferă atenție nedorită unei persoane aflată în poziție inferioară de putere.

DISCRIMINAREA

este o acțiune care presupune un tratament diferit, nedrept față de persoane din cauza apartenenței lor la un anumit grup social. Există mai multe forme de comportamente discriminatorii, dar toate au în comun faptul că implică o anumită formă de excludere sau de respingere.

E bine să știm că discriminarea este ilegală și este sancționată de lege!

Care sunt criteriile de discriminare?

Criteriile de discriminare reprezintă acele caracteristici specifice ale persoanelor pe baza cărora se realizează actul de discriminare. Legislația românească recunoaște următoarele criterii de discriminare:

Rasă
Naționalitate
Etnie
Categorie socială
Convingeri

Limbă
Religie
Sexul
Orientare sexuală
Vârsta

Handicap
Infectare HIV
Boală necontagioasă
Apartenența la o
categorie defavorizată

Discriminarea poate fi de mai multe feluri: directă, indirectă, multiplă, hărțuirea, victimizarea, dispoziția de a discrimina.

Discriminarea directă

Potrivit Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (CNCD), discriminarea directă are loc atunci când o persoană este tratată într-un mod mai puțin favorabil decât o altă persoană care a fost, este sau ar putea fi într-o situație comparabilă, iar diferența de tratament are la bază oricare criteriu de discriminare prevăzut de legislația în vigoare.

Acțiunile care intră în sfera discriminării directe includ concedierea cuiva din cauza unei caracteristici din cele menționate anterior; decizia de a nu angaja o persoană din cauza apartenenței sale la un grup social; refuzul de instruire sau promovare a unei persoane pe baza unui criteriu din cele menționate mai sus.

Exemple: Într-un anunț de angajare este menționat următorul lucru: „Nu angajăm femei”. Angajatorul află că una din angajate este însărcinată și o concediază.

